AQUILA magazin

LELKISÉG FILOZÓFIA MINDENNAPJAINK KERTÉSZET HUMOR

2022/április

Háborús viszonyok és a macska

Isten mindenkinek ad lehetőséget

Kertészkedés hatása a lélekre

Virtuális valóság

Húsvét választással megspékelve

2022. április
XI. évfolyam 4. szám
Az AQUILA Civil Társaság magazinja
1222 Bp., Zakariás J. u. 3.
www.aqp.hu
info@aqp.hu

SASKÉNT SZÁLLNI HAZAFELÉ!

Ön ismét az AQUILA Civil Társaság magazinját olvashatja.
Fogadja szeretettel, amit Önnek írtunk, hátha meg tudjuk értetni a célunkat, amiért megalakultunk.

Ez az április akár a tragédiák hava is lehet:

1. **Kitör a világháború**
2. **Hitetlen és férfiainkat háborúba vivő oldal győz a választásokon.**

3 Olyan drágaság kezdődik, ami elképzelhetetlen.

Fotó forrása: Facebook

Tartalomjegyzék

HÁBORÚS VISZONYOK ÉS A MACSKA 4
ISTEN MINDENKINEK AD LEHETŐSÉGET 9
KERTÉSZKEDÉS HATÁSA A LÉLEKRE 10
VIRTUÁLIS VALÓSÁG 11
HÚSVÉT VÁLASZTÁSSAL MEGSPÉKELVE 13
KERTÉSZET 16
AQUILA HUMOR 17
Hirdetményünk, felhívásunk 18

Pável Márta: Kérés

Szeretném felhívni Olvasóink szíves figyelmét, hogy az alábbi felületeinken rendszeresen olvashatják írásinkat. Köszönjük!

https://sasmarta.blogspot.com/
http://www.UFO-SAS.eoldal.hu
http://www.isten-az-egyetlen-remenyunk.eoldal.hu
https://tullepes.blogspot.com
https://sasgondolat.blogspot.com

Ezeken az oldalakon vegyes témájú cikkeket közlünk, és így próbáljuk az emberek lelki színvonalát emelni.
Pável Márta

KIJELENTJÜK, NEM VAGYUNK VÍRUSTAGADÓK, SEM OLTÁSELLENESEK, DE A DISZKRIMINICÁIÓ ELLEN ÉS A DÖNTÉSI SZABADSÁGUNK MELLETT KIÁLLUNK. OLTÁSSAL KAPCSOLATOS VÉLEMÉNYÜNK: MINDENKI TEGYE AHOGYAN JÓNAK LÁTJA, ESZE-SZÍVE AHOGYAN DIKTÁLJA, DE SENKI NE KÉNYSZERÍTSEN, NE PRESSZIONÁLJON SENKIT SEMMIRE.
SZABADOK AKARUNK MARADNI!

Pável Márta

HÁBORÚS VISZONYOK ÉS A MACSKA

(ez a cikk előzetesben már megjelent)

Sokszor elgondolkodik az ember azon (is), hogy mi és hogyan működik a világban, és nem mindig jön rá, hogy

merre van feljebb, meg még feljebb, meg merre van lejjebb, meg még lejjebb.

Miről is beszélek, az érthetőség kedvéért egy példa: ha egy nyári estén kiülünk, főleg vidéken a tücsökzene behallatszik mindenhova. S nem elkerülhető az az érzés, hogy ezek kommunikálnak, szólhatnak egymáshoz. Sőt, az sem, hogy csak úgy beszélgetnek egymással. De hogy a hangoknál maradjunk, ugyanígy van a békákkal, a két tó közötti békák egymásnak hangversenyt adnak, beszélgetnek, egyik elkezdi és rákezd a többi is. Ha eső van, akkor még jobban. Tehát olyan, mint egy külön világ, amit ők megalkotnak egymással – tudattalanul kizárva minket…-, de biztos, hogy a kommunikációjuk egymás felé hasznos és értékes lehet. De mi nem értjük őket, és ők nem értenek, nem is vesznek észre minket, holott láthatnának, de *tudati síkjukon kívül esünk*. Sőt, azt sem tudják, hogy mi vagyunk, ott vagyunk, és mi is hallgatjuk a béka zenét, ahogy a tücsökciripelést is, és egyiknek sem esik le, hogy ezt egy másfajta lény is hallja. Lényegtelen, hogy a hallgatónak tetszik, vagy nem tetszik.

Ezen is el kell gondolkozni, hogy ebben a három dimenzióban is vannak párhuzamos világok, ilyen értelemben a tücskök világa, a békák, a hangyák világa, satöbbi. S igazán nem tudunk róluk semmit, talán le is nézzük őket, de ez a lefelé menetre volt példa. Középúthoz tartozik pl. még a macska, meg a háziállatok, de maradjunk a macskánál. Amiben nem vagyok biztos, hogy ez nem lefelé van, mert az ember és a macska kapcsolata egy érdekes kérdés. A macska szintjén biztos vagyok benne, hogy sokkal spirituálisabb lény, sokkal többet tud, mint gondolnánk róla. Az biztos, hogy a gondolatainkat olvassa, és az is lehet, hogy részben mi is tudjuk az övét, ez már nem lehet fantasztikum. De többször meggyőződtem róla, hogy ez így van. Az biztos, hogy a macska sokszor hülyére vesz minket, és azt gondolja, hogy ő az Isten, de ez nem újdonság. Ezt, gondolom, mindenki tudja. De nézzük meg, hogy ez az állat az előzőkkel ellentétben kommunikál velünk, tehát valami módon egymásra hatunk. Mondjuk, a macska becsalogat a lakásba, hogy legyen valaki, aki kiszolgálja (gondolom én), ételt akar, vagy melegben lenni, vagy, hogy játsszanak vele. Megteszi, hogy reggel fölkelt, hogy ne aludjak már annyit, mert ő ki akar menni, meg éhes. Tehát a macska a maga módján egy kommunikatív lény, és az emberrel szoros kapcsolatot épít ki. Azt nem mondom, hogy baráti, azt sem mondom, hogy tudom azt, hogy miért teszi, mert nem tudom. Ez egy egyedi kapcsolat. Elgondolkodtam azon, ahogy néztem a háborús képeket, de a macska ügyet sem vet rá, mert az egészről nem tud, ezt már nem fogja föl. Ő

nagyon jól megvan magával, megkapja a kis melegét, a kajáját, a simit, a házat, a gazdit, így övé a világ. Nincs gondja minket aggasztó dolgokra, nem is tud róla. Ha esetleg szétbombáznak minket és nekünk se lesz enni, ő sem ehetne hetente majdnem egy fél csirkét. Nem tudja, hogy őrá is várhatnak rossz idők, és nem fogja megkapni a drága kis kekszét, mert egyik héten egyik színt szereti, a másik héten másik ropit eszik. Nem tudja, hogy őrá olyan gondterhelt idők is várhatnak. Nem aggódik, és lehet, hogy ez jó, de emberként nem hinném. Fel sem fogja a veszélyt, hogy az Ő nagy jóléte is megszűnhet, tudatlanul él, ilyen értelemben tudatlanul és gondtalanul létezik a világban.

Mi látjuk és tudjuk a veszélyeket, ez minket meglehetősen aggaszt és zavar, kissé irigykedve csodálkozunk a macska végtelen nyugalmán, ami a tudatlanságából ered. Ezek fényében gondoljuk át azt, ahogy a tücsök, a béka, a macska és egyebek egy dimenzióban vannak velünk, senki nem mondhatja, hogy nem így van, mégis, ők nem tudják, hogy mi vagyunk… emberek. Ők nem bírnak minket felfogni, csak némely cselekedetünket látják, hogy pl. rámegyünk. Valami módon a macska talán kivétel.

Ezekből következik, hogy igen sok olyan lény lehet ebben a három dimenzióban, akik pontosan úgy élnek velünk együtt, mint mi a tücskökkel, Akik pont úgy látják a mi világunkat, még a háborúzást is, és megvan a véleményük róla. Az is lehetséges, hogy beavatkoznak akkor, ha nagyon szükséges, de az a kérdés is felmerül, hogy ők mit éreznek szükségesnek. Mennyivel vannak fölöttünk, mennyire zavarjuk őket. Tegyük fel, mi is, ha azt látjuk, hogy két tücsökcsoport sorra egymásnak megy, akkor elcsodálkozunk, hogy miért teszik, és nem akarunk egyiknek se igazságot szolgáltatni, mert nem is tudjuk, hogy melyiknek van igaza.

Nem lehet-e, hogy a tőlünk fejlettebb lények, akik tényleg itt vannak, csak mondjuk, nem látjuk őket, mert nem olyan a szemünk, ámulva nézik azt a konfliktust, amit itt az emberek egymás között kreálnak bujtogatással, ez nekik nem értelmes. Tán nem értik, hogy ez most miért lett, a beavatkozásuk azért nem történik talán meg, mert szét teszik a kezüket, és értetlenül állnak. Más dolog az atombomba. Ugye, több, nem autentikus forrásból, ami nem tudományos információ, úgy tűnik, hogy az előttünk lévő a civilizációval atombomba végzett. Így haltak meg, kihaltak, lehet, hogy ezek a lények, akik velünk együtt itt élnek rejtve, vagy néha megjelenve, ők tudják, ez már veszélyes, itt egy határ van, vörös vonalat kell húzni. Valahogy úgy, mint amikor a gyerek megtalálja a nagykést, és azzal hadonászik. Ők tudják, mitől kell félteni a fajunkat. Szemükben olyanok lehetünk, mint amikor a majmoknak fegyvert adnak. Meg azt is gondolom,

nekik se jó a háttérsugárzás, így remélem, most beavatkoznak, megakadályozzák, hogy atombombát robbantsunk. Csak reménykedni tudunk benne, hogy megakadályozzák az emberi végtelen butaságot. Pár hír szólt arról, hogy idegen lények Amerikában sorban kikapcsolták az atom töltetű rakétájukat stb. Én azt szeretném kérni/remélni, hogy ha felelőtlenül bármelyik fél tenné a piros gombra a kezét, és megnyomná a világot pusztító gombot, talán közbelépnének. Ha már ilyen hülye a világ, kellene a védelmük, ezt nagyon szeretnénk.

Most még egy utolsó kérdés, gondolat, ha az emberrel a macska kapcsolatot tud teremteni, és még mi ezt a kapcsolatot élvezzük is, nem lehet-e, hogy az ember kapcsolatot teremt ilyesmi módon velük együtt élő fejlettebb lényekkel. Az itt lévőkkel, csak esetleg nem a szemeivel látható lényekkel, és hogy élvezetéssé lehetne tenni a kapcsolatot (pont ahogyan a macska gyönyörködteti az embert, akár a kis ravaszságaival is), és ezáltal, fizikai síkon megvédjenek minket. Vagy valami barter üzletet kössünk velük, ha lehetne, a normalitás helyreállítására.

Mi más megoldás lehetne? Szellemi síkon, aki segíthet, egyedül az Isten! Csak Hozzá úgy kellene imádkozni, hogy annak hatása legyen. Sajnos, egyre inkább elfelejtettek az emberek imádkozni. Most nem azt mondom, hogy Isten helyett az ufókban hiszek, ezt nem lehet vagylagosságban szemlélni, ugyanis felettük is Isten áll. Ma jobbára istentelen a világ, igazából nem is fognak/akarnak megtérni, valami más megoldás kellene, míg a teremtésük oka oda nem lesz, és vége lesz a civilizációnknak. Remény vagy csak vigasztalom magamat, hogy az embereknek lesz valami megmenekülésük…, nem tudom, de nem igazén érdemlik meg, mert a kosz rettenetesen nagy, és a politikusok meg lögybölik is. Csak a csodában reménykedhetünk, hogy talán nem pusztítjuk ki magunkat. Ez most sajnos nem annyira garantált, mint ezelőtt tíz évvel volt. Mi a megoldás ebben a szörnyű helyzetben, amikor már az ember éjjel felül az ágyban, ha elmegy fölötte egy katonai helikopter, repülő, aminek még gyerekkorából ismeri a hangját.

Hogy mi a helyzet, az talán összetett a dolog, meg kéne az emberiségnek tisztulnia, és ki kéne pucolni azokat az eszteleneket a különböző fontos helyekről, ahol ártani tudnak. De szinte lehetetlen, mert a pénz és a hatalom náluk van, érdekekből háborúkat erőszakolnak ki. Tele van a világhazudozással, megtévesztésekkel, segítség kellene, de nem érdemeljük meg. A sok megtévesztő hazudozást hogy lehet kitisztítani? Náluk a hatalom, a média stb. Ha megpróbálják őket lebuktatni, akkor üvöltöznek, és megpróbálják a világot azok ellen hangolni, akik meg akarják tisztogatni a Földet a mocsok, szennyes emberektől.

A másik megoldás lelkileg erősödni, és a kosz fölé kerekedni, de ez nagyon nehéz, pedig nem sok más eshetőségünk marad. Ugyanis, pl. egy kertet ápolni kell, tehát először kihúzni a gazt, majd trágyázni, locsolni és persze fény is kell neki. A lelkében már elvadult az emberiség, rettenetesen nagy és sokféle a gazok nőnek, és ki is száradt. Meglátszik az előző politikai tevékenység, a világias, liberális szemlélet hatása. Cél lenne visszaszerezni a gyengéd emberiességünket, a szeretni tudást, a pénz harácsolása helyett. Ahhoz, hogy lelkileg gyarapodjon az ember, életmódváltás kell; olyan könyveket, zenéket, módszereket kell használni, amely a lelkünket erősíti. Ma ez nem működik. Vissza kéne vezetni az egész társadalmat a nagy egoizmusból Isten elé. Az Úr hallgatójának kellene lenni, aki előtt alázatosan meg kéne hajlani, és nem a saját hülyeségeket hajtogatni. Minden történést, akaratot Isten akaratának alárendelni, ezt még a hívő emberek sem tudják megtenni – jó esetben nyomokban működik csak…-, pedig csak gyakorolni kéne. Nagyon jól meg lehet érezni, hogy Isten nekünk rosszat nem akar, és csak jobb történhetne velünk. Sajnos erre teljesen még nem tudtam rávenni szinte senkit! Innentől kezdve elég rossz a helyzet, lehet, hogy ezek a lények, akik velünk élnek, ha beleavatkoznak is, csak addig teszik, míg őket veszélyeztetjük, nem élhetnek helyettünk. Magyarán szólva, bolondbiztossá teszik a Földet, mint ahogy mi a kocsikat, meg bizonyos szerkezeteket. Kénytelenek, mert itt élnek, de magasan fölöttünk állnak, kell, hogy ne érje el őket az idióta emberiségnek a gyilkos szándéka.

Nem tudom mi lesz itt, az egyházak sem látnak tisztán, többnyire nem Istennél van az érdekeltségünk, ez az utóbbi időkben nagyon is úgy tűnik. Elkeserítő! Sajnos, az az ember, aki gondolkodik, néha irigyli a macskát, jó hogy nem tud semmit.

Legfeljebb tudatlanul halna meg…, lehet, hogy ez az ő boldogsága, nem tudom.

Oroszi-Kuzmich Kinga

ISTEN MINDENKINEK AD LEHETŐSÉGET

Elgondolkodtam egy videó láttán, amit egy magát hitetlennek valló ember készített. Az illető bevállalta, hogy egy hétre elvonul, emberektől és internettől távol, egy vidéki környezetbe, hogy meglássa, mi történik. Egyik nap elment sétálni, de eléggé elkeveredett az erdőben, már igencsak kétségbe esettnek tűnt. Amikor végre kijutott egy útra, nem messze egy keresztet talált, és egy feliratot: Útmenti Boldogasszony, egyengesd előttem a te utadat.

Annyira szép történetnek érzem ezt, és gyönyörű bizonyságnak arra, hogy Isten minden korban, mindenhol, minden élethelyzetben keresi a lehetőségeket, hogy megszólítson. Olyan lágy kedvesség árad ebből az isteni tettből. Finom, nem erőszakos, nem veszi el a szabad akaratot, de megadja a lehetőséget, hogy elgondolkodjunk a dolgon, és jól döntsünk. Isten mindenkivel így csinálja, mindenkit a maga szintjén hívogat. Olyan, mint a tiszta vízforrás, ami a kemény föld apró repedéseit mindig megtalálva előbb-utóbb a felszínre tör.

Viszont mindezzel nekünk is dolgunk van. Egyrészt meg kell teremtenünk a lehetőséget azáltal, hogy elcsendesedünk. A hétköznapi rohanásban, emberek és feladatok forgatagában, zajongás, zenehallgatás, filmnézés közepette esély sincs rá, hogy ezt a csendes, lágy isteni suttogást észleljük. Teremtsünk hát lehetőséget Istennek arra, hogy be tudjuk fogadni a hívását.

Másrészt a legfontosabb dolog, hogy hogyan válaszolunk. Komolyan vesszük a dolgot, vagy csak a véletlen művének tartjuk? Odafigyelünk rá, vagy csak elhessegetjük, mert kellemetlen, a kényelmünk feladását jelentené, ha megtennénk, amit kér? Ne legyünk lusták, se gyávák. Merjünk hallgatni az isteni szóra. Bátran mondjunk igent, és hagyjuk, hogy az Isten egyengesse előttünk az utat!

Pável Márta

KERTÉSZKEDÉS HATÁSA A LÉLEKRE

A téli hónapok alatt az ember nem sokat tud kiszabadulni a szobából, de néha kimegyünk és körülnézünk a kertünkben (már aki olyan szerencsés, hogy van kertje). De ugyanazt tapasztaljuk: alszik minden. Ha van hó, akkor szívom a hó illatát, vagy lapátolom a havat. Amikor beköszönt a tavasz, már van okunk mindennap kimenni, dolgozni, vagy akár csak megnézni hogy mi történik. Nagyon felpezsditő a váltás, ha az ember cikket vagy könyvet írogat, vagy egyéb tanulmányokat folytat, azt jó mozgással, fizikai munkával megszakítani.

A kertben valahogy megszűnik minden, megszűnik a háború, megszűnik a média kavargása, megszűnik a politika, megszűnik a hazug világ, helyette a madarak énekelnek, a nap játszadozik az ágak között, illatozik a kikelő virág. Ha nagyon figyelünk, érezhetjük ahogyan vízért könyörög a kert növényzete, és ha meglocsoljuk, boldog, nyugodt csend követi. Megnyugvás lehet a lelkünkben is, hogy ha mi ittunk akkor ők is kaptak, s még a madaraknak is feltöltöttük a kitett vizesedényeket.

Egy újfajta szimbiózis, mindennap megújuló lélekcsere zajlik le, s ez az emberre is nagyon jó hatású. Az unokám valamelyik nap mondja, hogy nagyi neked tényleg ki kell menni a kertbe, még az arcod is megváltozik amikor kint vagy. Jól látja érzékeny kis unokám, a lelkem is megnyugszik, ha ebben a sok hazugságban, ami a világban van, egy kis pausa van a kertben. A kert után egy időre az ember lelke kisimul. De nem muszáj mindig dolgozni a kertben, lehet a hintaszékben ülve nézni a felhőket, szívni a tavaszi virágok illatát, hallgatni a méhek zümmögét és a madarak énekét. Mi kell még itt a Földön több?

Azt nem tudjuk, pontosan mi mit okozhat, de az biztosan a pusztulásunkat okozza, hogyha minket „bedobozolnak”, kalitkában tartanak. Azt hosszú távon nem bírja ki az ember, hogy csak a számítógépet nyomokodja, és gépek mellé erőltetik. Halálos, de előbb depresszív, ha nincs lehetősége arra, hogy egy helyen kikapcsolódjon, ahol a lélek megbékél. Ahol megállhat, ahol nyugodtam felnézhet az égre, ahol kitárhatja a lelkét Isten felé. Erre nekünk embereknek nagyon nagy szükségünk van, s ha ez nem adatik meg, az emberi lét odalesz. Mert mi a fölből teremtettünk és építettük fel a testünket a lelkünk hatására, és ha a lélek haldoklik, az egész ember nagyon rosszul fogja magát érezni. Ha a lelkünket hordozó eszköz, a test szenved, és nem annak megfelelően él, ahogy teremtetett, nagyon könnyen megbetegszik, majd megborulhat, kipusztulhat az egész emberi faj.

Nem nevetséges dolog néha szeretethullámokat küldeni egy fára, megsimogatni egy virágot. Akár azt is elnézegetni, ahogy a madarak vidáman ficánkolnak az ágak között, igaz ezt a macska is figyeli, de az is az egynesúly része, nem szabad olyan dolgokba beleszólni amihez semmi közünk sincs. Az állatok talán még ösztönösen tudják, mit csinálnak, mi már nem. Mi nem tudjuk… felborítottuk a természetet, és ennek meg is van a hatása.

Most újra itt a tavasz, ha van kert, ültetni lehet, palántázni lehet, és lehet kapálni is. Lassan füvet nyírhatunk, ha esne az eső, ami ha két hétig esne egyfolytában is kevés lenne. Maradjunk természetszerető, föld közelében élő lelki emberek.

Szeibert Márton

VIRTUÁLIS VALÓSÁG

Nem vagyok pszichológus, csupán elgondolkodtam a Facebook és egyéb virtuális terek okozta veszélyek egyikéről. Nagyon sokat lehet hallani, hogy a gyerekek veszélyben vannak, mert túlságosan elszakadnak a valóságtól. Szerintem ugyanez

igaz a felnőttekre is, ha a neten élik meg magukat, nem valós emberek között. Az ember másképp viselkedik, ha látja a másik emberben okozott reakciókat. Az emoji, hangulatjel nem elég. Szükségünk van arra, hogy megismerjük egymást a valóságban. Miért? Erre hosszabban válaszolok.

Az ember olyan lény, aki alapvetően önmagából indul ki. Szerintem bele sem gondolunk, hogy nap mint nap mennyi féle-fajta projekciót végzünk, hogy miket látunk bele helyzetekbe, történésekbe, emberekbe, amik valójában nincsenek ott, csak én vetítem bele a bennem levő képet. A valóság, mármint a kézzel tapintható fizikai világ elég durva ahhoz, hogy néha-néha összetörje a bennünk élő hamis képeket. Kapálni nem igazán kedvelek, főleg a hátfájás miatt, de mégis érzem, hogy ez a fizikai munka és a föld túrása, amilyen durva és kemény, úgy képes arra, hogy a bennem levő illúziókat is helyre tegye, és így nem csak a föld lesz kevésbé gazos, hanem a lelkem is tisztul. Ennél már csak az a valósabb, ha Isten kegyelméből túllépek a földi kereteken, és az Ő valóságát tapinthatom meg egy-egy imában. De ezt most hagyjuk... Minden szinten szükségünk van arra, hogy a valósággal találkozzunk, és a valóságtól jelenleg a legmesszebb a virtuális világ áll. Persze mondhatom, hogy a chat-en is egy élő emberrel beszélgetek, de az már nem olyan valóságos tapasztalat, és ott már a saját projekcióim örvényében könnyen teljesen hamis képet alkothatok arról, akivel beszélgetek. Legalábbis mindenképpen könnyebben, mint egy személyes beszélgetés esetén. Arról nem is beszélve, hogy az ember mindig hazudik – ki többet, ki kevesebbet, de – mindig próbáljuk a jobbik oldalunkat mutatni, és egy chat vagy egy Facebook profil ezt még könnyebbé teszi. Úgy érzem, ahogy az Ószövetségben írják, hogy a teremtés után az ember felvett magára egy bőrköntöst, amivel eltakarja önmaga valóságát, így adva teret a hazugságainak, és most, a számítástechnika vívmányaival képesek vagyunk még egy extra burkot magunkra húzni, hogy már a másik szemében csillogó Isteni szikra, vagy épp a gonosz indulat se legyen látható. És mint írtam, nem csak a másik embert csapjuk be, hanem önmagunkat is. A dupla bőrköntös dupla illúziót enged, a projekcióink villoghatnak, azt hiszünk, amit csak akarunk, és ebben a káoszban keresse meg az igazságot az, aki még tudja magáról, hogy fiú-e vagy lány... A

projekciók ráadásul azért is veszélyesek, mert abba nem csak az önképünk, világképünk lehet benne, hanem benne lehetnek esetleg a vágyaink is. Ha ezeket vetítem valakire, aki valójában teljesen más, mint amit beleképzelek, akkor még nagyobb szenvedésbe sodorhatom bele magamat. Ez persze virtuális világ nélkül is igaz, de abban még inkább.

Ezekhez kicsit hasonló probléma, de másik oldalról közelítve hozzá, amikor egy ember – főleg ha fiatal, és még nincs megszilárdult önképe – órákat tölt azzal, hogy folyamatosan pörgeti például az Instagramot, a hamis képeket, amik elhitetik, hogy mennyire boldog és tökéletes élete van mindenkinek, kivéve annak a szerencsétlen embernek, aki most sem csinál mást, csak a mobilján nézi mások hazugságait. Ilyen környezetben nem csoda, ha egy fiatal depressziós lesz. Egészséges ember nem lesz valakiből, aki ilyen virtuális arcok között, hamis énképpel (és általánosan is hamis emberképpel) nő fel.

A megoldás nyilván az, hogy mindenkinek a maga szintjén törekednie kell a valóság megélése felé, és a virtuális világot csak arra és csak annyit használni, amennyit feltétlenül szükséges. A magasabb szintre vágyó lények, emberek pedig a fizikai lét bőrköntösén is próbáljanak meg túllépni, és éljék meg azt, amikor az Isten műveli a lelkünk kertjét, mert ő segít nekünk az igazi gazolásban.

Pável Márta

HÚSVÉT VÁLASZTÁSSAL MEGSPÉKELVE

Rövidesen itt a Húsvét és a választás is.

Évente egy felrázó ünnep, ne aludj ember, akár fel is támadhatsz, a fénybe is mehetnél. Húsvétra a lelkünket megújult összeszedett állapotba kellene hoznunk. A Feltámadt Istenemberre=Krisztusra nézve reményt kaphatunk, nincs örök halál, van tovább, mi is feltámadunk a halálból.

Ami nem évente, hanem 4 évente ismétlődik az a választás.

A Húsvét hatását tudjuk, de a választás eredményét, hatását nem. Előre sajnos nem lehet tudni, nem lehet látni, hogy mi /melyik csoport okoz tragédiát az ország számára.

Ami most sejthető: nagy valószínűséggel a baloldali koalíció a tragikusabb. Nem hittem volna, hogy egyes események, szereplők olyan buták – nem tudom szó szerint idézni, de kb. ezt mondta egy nő, amikor

a riporter megkérdezte tőle, miért akar fegyvert vinni az ukrán háborúba, válasza: *ő ő ő* hangok voltak, majd mikor másodszor megkérdezik, hogy szerinte mi a következménye, iszonyú buta fejjel azt mondta : ☹ , *Hát… az , hogy ott van…?* Nos aki ezekre szavaz az pontosan olyan végtelen buta mint ez az EU-s parlamenti szerencsétlen nő. Hát ennél ostobább embert én még nem láttam, s az európai parlamentben ilyen emberek képviselik az országunkat, iszonyú nagy fizetségért. Ház, őt most a nép „bal oldali keze" választotta, szégyenkezhetnek. Most is olyan embereket futtatnak, akik a gőgtől, az emberek megvetésétől nem látnak, de kereszténynek nevezik magukat (MZP). Milyen türelmes az Isten, én már rég elintéztem volna az ilyen keresztényeket. Ezek forgatják a politika kerekét, és olyan embereket akarnak a Parlamentbe, akik naponta gyalázzák honfitársainkat, az öregeket, a nőket, azt, aki mindenkit lenéz, de misére jár. Na, nála ennyit ért. Ilyen kereszténységből köszönöm, nem kérünk, sajnos a sok jámbor keresztény megtévszethető, ezzel vissza lehet élni a választásnál.

A szavazás után, lehet hogy olyan húsvétunk lesz, hogy nem feltámadás lesz, hanem eltemetés. Végig kell gondolni, hogy ki mit tesz, miért teszi, végig kell gondolni - ez most nagyon fontos -, hogy most belevisznek minket a háborúba vagy nem, attól függ, kire szavaznak. Azt nem tudom, hogy az Orbánék belevisznek-e (valószínűleg nem…) De nem teljesen hiszek neki sem, a másik, a baloldal, kimondottan belesodorna minket.

FIGYELEM! KÉREK minden kedves Embertársamat, HOGY NYITOTTAN gondolkodjon! Ez nem vicc, ez véresen komoly. Ki az, aki oda akarja adni HARCOLNI az unokáját, a férjét, a gyerekét? Az szavazzon a baloldara, de utána ne rázza az öklét Isten felé, mert ő maga a hibás.

Megjegyzem, hogy kire szavazzunk azt is figyelni kellene, ki tenné kötelezővé az oltást. Az embertásaim józa eszére apellálok.

Háborúba részt nem vevés! Nem a mi dolgunk, hogy ki, miért, joggal vagy anékül, média, egyéb hatalmak bujtogatására ment egymásnak, ezt mi hagyjuk ki. Van itt egy csomó ellenségeskedés, bujtogatás, ne akarjuk megérteni a másik gondolkodását. Pl. Ha két kutya odaáll verekedni, az ember nem megy oda, hogy szétválassza őket, mert engem is megmarnak. Ha két ország, függetlenül attól, hogy miért, összeverekedett, akkor ki kell

maradni, intézzék el egymás között. Tisztázzák le, hogy mi bajuk van egymással , de nagyon buta ember, aki akár a kutyák közé, akár országok közé áll. Több szeretet és egymás megértése kell, és nem obszcénkodás, hazudozás, maffiázás.

Talán többet imádkozzanak, ha talán húsvéti lelkülettel néznének az ég felé, a szívükbe és az életükbe is béke költözne. Ebben az áprilisi napsütésben csendesedjünk el, és lélekben támadjunk fel Krisztussal együtt egy új világra, egy szebb világra. Békét a világnak!

„Aki irgalom nélkül akar bátor lenni, aki mérséklet nélkül akar hatalmas lenni, aki szerénység nélkül akar vezető lenni, az a pusztulásba indul.”

zTao

KERTÉSZET

Rizmayer Péter

Édesapám tanácsai

Az életünket terhelő járvány, háború mellet idén még az időjárás is nagy kihívásokat tartogat a kiskertek művelői számára (számunkra). Az enyhe és csapadékmentes tél után március végén is még a nagy szárazság a jellemző. Annak ellenére, hogy a távprognózis csapadékos napokat jelez előre. Javaslom mértékkel, de az öntözés megkezdését, különösen a kis vagy újonnan ültetett csemeték esetében. A növényt ki kell tányérozni (sekélyen), így locsoláskor a víz célirányosan hasznosul. A locsolást két okból végezzük mértékkel. A túllocsolt növény gyökérzete "kirohad", másrészt elkényelmesedik a gyökérzete és nem hatol a termőföldbe, hanem a felszínhez közel fejlődik. Az első tavaszi virágok (nárcisz, tulipán) nagyon hálásak és igénylik is a locsolást. Érdemes kipróbálni, hosszabb lesz a száruk és erőteljesebbek a virágaik. Amennyiben a locsolást megelőzően a földet körülöttük óvatosan meglazítottuk, így jobban befogadja a harmatot, és az egyéb módon érkező nedvességet.

A remélhetőleg érkező csapadék növényvédelmi kihívásokat támaszt. A mandula már levirágzott sőt egyes kajszi fajták is, de a fáink többsége áprilisban virágzik és alapozza meg az idei termés mennyiségét. Amik támadnak: lisztharmat, monília, varasodás, tafrina, továbbá darazsak, molyok, atkák stb. Amit javaslok: kontakt és felszívódó gomba- és baktériumölő szerek együttes alkalmazása. Rovarölő szert csak az elvirágzás után. Amennyiben a csapadékos és hűvös idő elhúzódik, akkor a gomba és baktériumok elleni permetezést ismételni szükséges (bimbós állapot-virágzás kezdetekor, majd az elvirágzás után.)

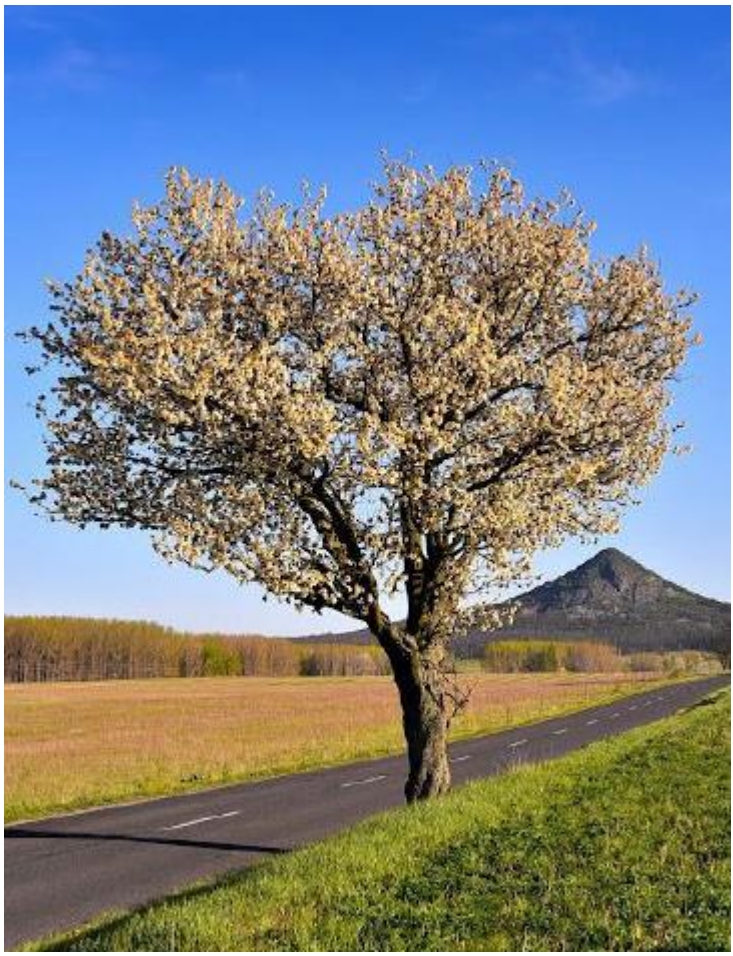

A szép és bőséges terméshez korábban is már javasoltam a Buviplant (én az "A" fajtát használom) műtrágyát kiszórni a gyökérzóna felületére. A Buviplant márka csak egy a piacon megvásárolhatóak közül. Sok mikroelemet is tartalmaz és elnyújtott felszívódású.

A leandereket ki lehet már tenni. A beteg gallyakat le kell metszeni, a tetveket szappanos vízzel lemosni. Ez a növény is igényli a tápanyag utánpótlást.

Zöld kincseink környezetünkben

Ebben a részben csak emlékeztetőül, esetleg figyelemfelkeltés céljából felsorolásszerűen említek néhány "zöld kincset". Tágabb környezetünkben fellelhetők, gyűjthetőek. A gyógyhatásukról javaslom utána olvasással meggyőződni!

Tyúkhúr - általában tavaszi gyomnövényként tekintünk rá.

Akinek módja van rá, ne hagyja ki a tavaszi friss csalánlevél gyűjtését. Egy igazi kincs, többet róla a füveskönyvekben.

Jelenleg nem, de a következő cikk megjelenéséig elkezd a sárga virágú gyermekláncfű virágozni. A levele, a szára, a virága, és ősztől a gyökere is nagy hatású gyógynövény.

Nem utolsó sorban rövidesen – április vége felé – kezd a vérehulló fecskefű is virágozni. A szárának a sárga leve – mértékkel alkalmazva – csak a szemhéjakat (csukott szemnél) kenegetve hályogot űz és látást is élesít. (Használat előtt feltétlenül utána olvasni, tájékozódni szükséges!!!)

A medvehagyma levél a tavasz friss "fokhagymája".

Varga Márta

AQUILA HUMOR

Hirdetményünk, felhívásunk

Kérünk minden intelligens, nyitott embert, aki hazája érdekeit nézi, csatlakozzon tagnak az AQUILA CIVIL TÁRSASÁGHOZ!

Az AQUILA Civil Társaság 2020 decemberében alakult, átvéve a megszűnt párt feladatait. Kötetlenebb, tagdíj nélküli, józan és építő kritikára épült.

Az alakulási dokumentumunk határozata alapján a belső keménység és tisztaság védelme fontos. Nálunk mindenki önkéntes. Kérjük, ha érez magában erőt ehhez az intelligenciát, becsületet és kitartást kívánó munkához, jelentkezzen, várjuk.

Üdvözlettel: Szeibert Márton, az AQUILA Civil Társaság ügyvezetője

Impresszum:
Kiadó: AQUILA Civil Társaság, 1222 Budapest, Zakariás József u. 3.
Honlap: www.aquilapart.hu
E-mail: aquilapart@aqp.hu
Telefon: +36 20 –7777440
Főszerkesztő/kiadó: Varga Péterné, Aquila h.R vezetője, hittanár,
Főszerkesztő helyettes: Szeibert Márton, ügyvezető
Szerkesztők: Oroszi-Kuzmich Kinga, Márkus Edit
Lektorok: Varga Péterné, Szeibert Márton, Márkus Edit, Mészáros Gabriella, Marton Janka, Marton Krisztián, Oroszi-Kuzmich Kinga
Képi anyag szerkesztése: Varga Márta, Horváth Olivér

Az AQUILA Civil Társaság fogadó órái:
szerda este 5-9-ig, péntek este 5-10-ig.
Telefonon bejelentkezve soron kívül is fogadjuk.
Tanulni vágyókat szeretettel várunk, tevékenységünk rendületlen.